यतोऽनधीरणाम् Sak. 111., कृतव-त्यसि नावधीरणाम् R. 111. 48. अवभूत् I a. (f. ता) I Shaken, waved, पवनावधूनवसनान्तपैकया Sis. x111. 36; 2 insulted; 3 disregarded, spurned (as in अवभूतपिणाता मानिन्यः). II m. An ascetic who has given up all attachment to worldly objects (He is thus defined:—अ-स्वरत्वाद्वियत्वाद्धृतसंसारवन्धनात्। तत्त्वमस्यर्थसिद्धत्वाद्वधूतोऽनिधी-यते).

अवधूनन n. 1 Shaking; 2 agitation, trembling; 3 disregarding.

ब्रायम्स m. 1 Falling off; 2 dust; 3 abandoning; 4 disrespect, censure.

भवन n. 1 Protection, defence; 2 satisfaction, joy; 3 desire; 4 love, affection.

भवनत a. (f. ता) Bending, humble.

अवनति f. 1 Humility, modesty; 2 bowing down, stooping, Sis. IV. 8; 3 bending (as a bow), धनुषामवनिः Kad. (where the word is used in senses 2 and 3).

भवनञ्ज I a. (f. ज्ञा) Bound on, tied, fastened II n. A drum.

भवनम्र Ia. (f. मा) Bowed, bent, पर्यातपुष्पस्तवकावनमा K. S.

भवन (ना) य m. 1 Causing to descend; 2 throwing down.

भवनाट a. (f. दा) Flat-nosed. भवनाम m. 1 Causing to bend down; 2 bending, bowing.

भवनाइ m. Binding, girding, putting on.

अविन (नी) f. 1 The earth; 2 a river. Comp.—चर a. vagabond.—ईरा, ईश्वर, नाय, पति, पाल m. a king, पतिरवनिपती-नां तेशकासे चतुभिः R. xi. 30, द्वीनदयानुत्रयावनिपालः Na. 1. 144, R. vi. 93, Bg. vi. 26.— নতক n. the giobe. - কছ, কছ, m. a tree. - নজ n. the surface of the earth.

अवने अन n. 1 Washing, ablusion, न कुर्याद्गरामस्य पादयान्धावने अनम् M.II. 209; 2 sprinkling water on darbha grass at a s'ráddha ceremony, (in ritualistic works).

अवन्ति I m. pl. The name of a country and its inhabitants. (It is identified with the modern Málvá. Its capital was Ujjavini. There was a temple of Mahákála in its suburbs, very famous in classics. See R. vt 34, Megh. 35,) प्रत्यावन्तीनदयनकथाको-विदयामञ्जूषान् Megh. 1. 30, अ-वित्तिनाथे यमुदग्न बाहु: R. vl. 32, विनावन्तीने निपुणाः सुदृशो रतनः मैणि. II f. 1 A name of Ujjayini: 2 name of a river. (Written अवन्ती also). Comp. -gen., get f. the city of the Avantis i. e. Ujjayini. **अवन्तिका** f. Ujjayini,

capital of the Avantis.

Staydan n. Alighting, descending.

अवपात m. 1 Falling down; 2 descending; 3 a hole, a pit; 4 a hole or pit for catching elephants. (अवपातस्त हस्त्य वे गते - छन्न स्त्यादिना Yadava), अवपातमञ्ज्ञः करीन R. xvi. 78. अवपातमञ्ज्ञः (f. ता) One who has lost his caste.

স্বাধীর m. 1 Pressing down; 2 a drug producing sneezing.

अवपीडा f. 1 Damage; 2 violation.

अवबोध m; 1 The being awake,
युक्तस्वभावबोधस्य योगो भवति दु:खहा Bg. vi. 17; 2 perception, knowledge, बभूव सा दे रजस्थात्मपरावबोध: R. vii. 41, v.
64; 3 judgment, discrimi-

nation.

अवयोधन n. The same as अव-नोध q. v.

अवनास m. 1 Splendour, light; 2 manifestation; 3 perception, knowledge; 4 false knowledge.

अवभासक n. The supreme soul

अवभुग्न a. (f. ग्ना) Contracted, bent.

अवस्थ m. 1 Bathing after a sacrifice for the purpose of purification, भेध्येनावस्थादी R. 1, 84, 1x, 22; 2 water; 3 a supplementary sacrifice to atone for the defects in a principal one, अवस्थायती मुनि: R. x1 31. Comp.—स्नान n. bathing after a sacrificial ceremony.

अवभ m. Abduction, carrying off.

अवस a.(f.सा) 1 Low, inferior, अलकानवमां पुरास R. rx. 14, 2 undermost, lowest, 3 next, intimate, 4 last, youngest. अवसत a. (f. ता) Despised, disregarded. Comp.—signt m. a restive elephant.

अवनित f. Disregard, contempt. अवनित m. 1 Trampling; 3 devastation.

अवमर्थण m. 1 Impatience; 2 effacing, obliterating.

अवनर्ष m. 1 Consideration, investigation; 2 one of the five principal parts of a play: (It is thus defined: —वर्ष मुख्यप्रत्यापाय उद्गिनी गर्भतीथिक: ज्ञापायै: सान्तरायम साऽवनर्थः) अवनान m. Disrespect, con-

tempt. अवमानम n.) The same as अ-अवमानना f.) वमान q. v.

अवमानिन् a. (f. नी) Disregarding, slighting, धिक्रमा विके उनमानिनम् Sak. vi.

अवन्यान a. (f. ना) Lying with the head hanging down